

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه شصتم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ٨٩ - ٦٩ از سورة مباركة فرقان

وَ اتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا

نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ

يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ

لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَ

يَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَ

الَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَ

الْحَقْنَِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَ اجْعَلْنِي

مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَ اغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَ لَا تُخْزِنِي

يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَ لَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ

سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

و برای آن‌ها قضیه حضرت ابراهیم را تلاوت کن. (۶۹)

وقتی که به پدر و قومش گفت: چه چیز را می‌پرستید؟ (۷۰)

گفتند: بتها را می‌پرستیم و همیشه زیر سایه آن‌ها بوده و هستیم. (۷۱)

ابراهیم گفت: آیا وقتی که آن‌ها را می‌خوانید، می‌شنوند؟ (۷۲)

یا برای شما نفع و ضرری دارند؟ (۷۳)

گفتند: بلکه ما پدرانمان را این گونه یافته‌ایم که این کار را می‌کرده‌اند. (۷۴)

ابراهیم گفت: آیا می‌فهمید که چه چیز را می‌پرستید؟ (۷۵)

شما و پدران گذشته‌تان. (۷۶)

پس قطعاً آن‌ها غیر از پروردگار جهانیان، همه دشمنان منند. (۷۷)

آن خدائی که مرا خلق کرد، پس او هدایت می‌کند. (۷۸)

و کسی که او به من طعام می‌دهد و به من آب می‌دهد. (۷۹)

و وقتی که مریض شدم، او شفایم می‌دهد. (۸۰)

و کسی که مرا می‌میراند، سپس زنده‌ام می‌کند. (۸۱)

و کسی که طمع دارم اینکه گناهانم را روز جزا ببخشد. (۸۲)

پروردگار من، به من حکمت عنایت کن و مرا به صالحین ملحق بفرما. (۸۳)

و برای من در میان دیگران زبان صادقی قرار بده. (۸۴) و از وارثین بهشت پر نعمت قرارم بده. (۸۵)

و پدرم را بیمارم، زیرا قطعاً او از گمراهان است. (۸۶) و در روزی که همه مبعوث می‌شوند، مرا رسوا نکن. (۸۷)

روزی که مال و فرزندان برای انسان مفید نمی‌باشد. (۸۸) مگر کسی که با قلب سالم به درگاه خدا بیاید. (۸۹)

برداشت از آیات ۸۹ - ۶۹ (حضرت ابراهیم علیهِ السلام)

سالک الی الله باید از قضیه حضرت ابراهیم علیهِ السلام پند بگیرد و به دستورات زیر عمل کند:

اول: آن چه را که مورد اطاعت خود قرار می‌دهد بداند که آن چیز این لیاقت را دارد.

دوم: نفع و ضرر هر کاری را که می‌کند بسنجد و اگر برای دنیا و آخرتش مفید است انجام دهد.
سوم: تنها به خاطر این که کاری رسم است و گذشتگان انجام داده‌اند آن را انجام ندهد بلکه با توجه به آنچه مورد پرستش قرار می‌دهد آن را لایق این کار بداند.

چهارم: جز خدا و راه خدای تعالی و کسانی که از طرف خدا سخن می‌گویند بقیه را که راههای دیگر و پرستشهای دیگر را به او ارائه می‌دهند دشمن خود تصور کند.

پنجم: بداند خدایی که او را خلق کرده همه موفقیتها را به قلبش الهام می‌کند و هدایتش می‌فرماید.
ششم: باید بداند که خدای تعالی روزی او را می‌دهد آن چنان که همه جانداران عالم را آب و غذا داده است.

هفتم: باید بداند که وقتی خودش با ندانم کاریهایش مریض بدنی و یا روحی می‌شود خدای تعالی او را با راهنماییهایش شفا می‌دهد.

هشتم: باید بداند که اگر خدای تعالی او را در این دنیا می‌میراند حیات ابدی در آخرت به او عطا می‌فرماید.

نهم: سالک الی الله باید طمع به مغفرت خدای تعالی در روز قیامت داشته باشد و از رحمت الهی مأیوس نباشد.

دهم: باید با تزکیه نفس خودش را به اخلاص برساند تا خدای تعالی قلبش را پر از حکمت کند و او را به بندگان شایسته خود ملحق فرماید.

یازدهم: باید از خدای تعالی کمک بخواهد که در بین مردم با صداقت و درستی حرکت کند.
دوازدهم: باید از خدای تعالی بهشت پر نعمت را طلب کند که نهایت همه خوبیها آن می‌باشد.
سیزدهم: همیشه اقوام و نزدیکانش را باید دعا کند و برای آنها طلب آمرزش کند ولو آن که از گمراهان باشند.

چهاردهم: سالک الی الله باید عاقبت بین و دور اندیش باشد و دائماً به فکر روز قیامت، روزی که مال و فرزند برای انسان مفید نیست و تنها قلب سالم و روح سالم مفید است، باشد.